

Бодљикаво прасе

БЕОГРАД, СУБОТА, 4 ЈУЛИ 1942

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Уредништво и Администрација

Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Преса“ за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.Претплата, тромесечно 36.— дин.,
полугодишње 72.— годишње 144
динара.

БР. 32 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈ У ИЛИ БАЦАЈУ

НЕМА ВИШЕ НАДЕ - СЕВАСТОПОЛЬ ПАДЕ!

Поводом пада Севастопоља Радио Москва даје подужи коментар у коме вели да су большевици намерно напустили ово утврђење, јер им не прија клима која је овога лета бити изузетно врућа, а са друге стране хоће и они као и Енглези, да створе други фронт. Енглези га отварају негде на Нилу и Суецком каналу, а большевици ће то учинити на Кавказу, Уралу или на неквом другом месту — где то немци нареде.

Пад Севастопоља најбољи је доказ, то наш народ лепо вели: Мртвој глави нема лека. Црвена азвет је осуђена на пропаст и то нису могле изменити мокре крпе и аспирини које приписују лажни лекари и бабице из Лондона и Вашингтона.

После шарене лаже коју англо-саксонска уседелица већ годину дана поклања своме посинку са Волге, морало се очекивати да овај изгуби стрпљење и загребе уз — багрем, и то суви — или како се то београдским жаргоном вели, да постане суво дрво јаворово.

ПАНИКА У ДОЊЕМ ДОМУ

Лондон, јула. — У Доњем дому настала је међу члановима права паника. Један посланик је поднео предлог о изгласавању неповерења Черчилу. Други је пак тражио од владе извештај и објашњење о поразу у Либији и паду Тобрука. На то је Атили изјавио да до повратка Черчиловог влада не може да дaje никакво објашњење.

— Море кога нема, без њега се може! узвикнуо је један посланик.

ПАД КУРСЕВА

Вашингтон, јула. — После дугог и стрпљивог њушкања америчких новинара најзад им је пошло за руком да дознају главни мотив Черчиловог доласка у Америку.

Главни разлог његовог допаска је нагли пад цена енглеских папира у «Вол Страту».

КО ЋЕ ИМАТИ ВИШЕ УСПЕХА

Москва, јула. — Овде се са нестручњем очекују вести о резултату преговора између Черчила и Рузвелта. Ко ће имати више успеха у молњакању за помоћ. Да ли Молотов или Черчил? То је питање које интересује большевичке властодршице.

ПРСЛА ТИКВА

ЛИТВИНОВ:—

Шта још чека овај чича?

РУЗВЕЛТ:—

Остави га море, друже,
Код Винстона иста прича,
Или лаже или струже...

Бодљикави каблојали

СВИ СЕ РЕДОМ ИЗРЕЂАШЕ

Вашингтон, јула. — После претварање либиске војне у египатску, Американци су предложили да позајме Енглезима неког свог адмирала, који ће заменити Очинлека, са надом да ће он можда спаси ситуацију у пешчаном мору Египта.

На ову идеју дошли су досетљиви Американци, зато јер се у Африци изрезајаше већ сви енглески генерали — стручњаци за пустињска ратовања и сада немају више резерве, сем да их дуплирају.

Виски јачи од вотке

Вашингтон, јуна. — На последњој новинарској седници у Белој кући један новинар је поставио претседнику питање шта је прави циљ посете Молотова.

Претседник је одговорио следеће:

— До скора је цео свет био уверен да је вотка најјаче алкохолно пиће на свету и да човек после не губи

сваку моћ расуђивања и све му изгледа ружично. Међутим, после скорашињих дошаја на ратиштима дошли смо до уверења да је наш виски много јаче пиће од вотке. Позвали смо Молотова да га обавестимо о томе и он се потпуно сложио са нама. Идући наш конвој за Мурманск носиће искључиво товаре вискија за совјетске комесаре и маршале.

Епиграм

Лондон гурат' друге хтеде
Обећаво свуд победе
С' другим Фронтом кокетира
Али Ромел кад искрсну
Сва хвала ко мехур прсну
Нови фронт је — сред Мисира.

*

Код Рузвелта ових дана
Черчил био положајник
Тој је шетњи само мана
Што је иш'о ко очајник
А када су послала врућа
Занеми и «Бела кућа»
Да Черчилу ране лечи
Сад у црно кућу кречи.

Тобрук

Ових дана била грудна брука:
Утекомо храбро из Тобрука!
Задаше нам, богме, много мук...
Било рике... крви и јаука!

Тобрук... Тобрук... Тобрук...
Био је сва наша нада,
А' силно донесе нам јада...
Вриштимо од беса сада...

Тобрук, мезимче наше
Уништи нашу славу
У туђе допаде руке,
А ми од стида и бруке
У песак загњурисмо главу...

ЧИТАОЦИМА НАШЕГ ЛИСТА

Због повећаних цена клишеа, хартије и другог материјала, редакција »Бодљикаво прасе« била је принуђена, као и други листови, да од 1 ЈУЛА т. г. повиси цену листу на 3 ДИНАРА по примерку.

У истој сразмери повишене је претплата и то:

Тромесечна	36.—
Полугодишња	72.—
Годишња	144.—

ЗА ЗАРОБЉЕНИКЕ, тромесечна претплата 45.— динара.

На ово мало повишење цена били смо принуђени у првом реду због скока цена материјалу за клишеа. Ми ћемо се трудити да »Бодљикаво прасе« задовољи жеље свих својих многобројних читаоца, које молимо да ово повишење приме као последицу скока цена материјалу.

ОД 1 ЈУЛА РЕДАЦИЈА »БОДЉИКАВО ПРАСЕ«
НАЛАЗИ СЕ У КОСОВСКОЈ УЛ. БР. 39/III
ТЕЛЕФОН БРОЈ 25-681.

Кроз књижевност

— НОВЕ КЊИГЕ —

Насрадин-Хоџа (досетке и шале о Мистер-Харисону). У књизи има збила шаљивих места. Човек, хтео не хтеш мора да се наслеје, јер је Мистер-Харисон у својим глупостима надмашно хоџу...

Пов на милионе од Франклина Рузвелта. У књизи, аутор са пуно сасећања прича о неуспелом покушају једног човека (неизажљивог за новцем), да улови милионе. Књига — доводи читаоце до суза...

Он зна све од Винстона. Но веле о енглеском народу, који, збила, зна право стање ствари...

Један разорен ум (автобиографија Тимошенка) — контенплације које доводе човека до суда...

Стари и нови мајстори — приче о западним демократијама од Литвинова...

«Амазонки» — романтична поштеста о девојкама, које су недељама живеле по балканским шумама и чији је проналазак био слика «раја»...

Буна од С. Крипса (актуелан роман из Индије). Роман је примијен без критике, у британској књижевној јавности...

Черчил ишо преко мора, ал' донео празну врећу
Млатно је празну сламу — имао је пошу срећу
Рузворт хоће од Енглеза баш истински да се бију
Али они нису вични да крај своју мушки пију
А народи други опет неће да подмећу леђа
Не помаже ту закрпа, поцепана сасвим пређа
Енглези су сви у бегству, јер њима је глава мила
Ако Ромел то зажели — он ће доћи и до Нила
Место снаге и јунашства Лондон саме шаље

Черчил даје обећања, преко мора прави шетње
Пресахнуша глупе лажи — нема више другог
Фронта

Англосакси и јевреји, увек хоће каса шконта
Обмањују и варају, па цео свет редом лажу
А кад треба пример дати — они увек то одлажу
На земаљској целији кугли нема више ни човека
Ко верује још Лондону — Мртвој глави нема

Лека!
То и Лондон већ увиђа, зато куне и шапуће
Од маковог зрна мањи — јер сада је свуда

Вруће.

На Истоку стање тешко, Москва од невоље рида
Ђакон-фластер не помаже — где је танко ту се

Кида!
Зимски сножни одлетеше, а горко је сад на јави
Још ударац само један па ће неман да се

Смлави!

Код Купљанска пуче колан — Тимошенко једва

Грца
Цео фронт се большевички џабе мучи и копра

Што је труло нек нестане, интерес је целог света
Да јеврејски блок пропадне — неће бити баш

ни штета!

Правди, миру и поштењу нанели су тешке ране
Кад нестане комунизма Европа ће да одане.
Пљачка, злочин и расуло трагови су секте ове

Што се само на згаришту и несрећи људској

треве

Не помаже ту ни Рузворт, ни сва бучна пропаганда
Скору пропаст большевизму, целим светом

Свира банду!

Зато Стаљин богоради и у Кремљу сузе лије
А Молотов пред Рузвортом, по цео дан жицу

бије

Јер вечита правда тражи, да се толки бес исхија.
Большевизму нема спаса, не помаже инјекција.
Черчил, Рузворт и друг Стаљин, терцет овај

ето цео

На ивици бездна стоји, за банкротство баш је
зрео.

Са фронтова вести стигле да је свуда стање исто
Осовина свуда бије, она жели стање чисто
Да цео свет ослободи од тутора и обмане
Све што гдје је труло, лажно, — то ће морат да

нестане

А кад вљак осовине ових дана напред крене
Картел ѡудо-большевички неће моћи ни да зене!
То цео свет већ увиђа, на измаку је обмана
Сви смо данас ми сведоци правих историских

дана.

Већ недеља која дође свакој души ће да гоје
Са ратишта широм света биће многе вести нове!

Метеоролошки извештај

Време се мења у многим деловима света. Барометар је колебљив, а антициклон се премешта. Од свих континената једино Европа има лепо време; у свима другим деловима света су веће или мање пепогоде.

АЗИЈА: Измаглица и лапавица у јужној Кини, затишје на Пацифику. У Индији пад температуре наговештава промену времена.

АФРИКА: Бура бесни у источ-

ном Средоземљу и североисточној Африци. Пустински ветар тера Енглезе у правцу Нијла. Непогода је забрисала Солум и Сиди ел Баани и оштетила Марса Матрух — све се више приближава Александрији.

АМЕРИКА: Бура на Атлантику не престаје, зато је паралисан сваки саобраћај са Северном Америком.

АУСТРАЛИЈА: Облачно и ма-гловито, али без падежа. За са-

да се не очекују веће промене јер монсун дува северније, али је и овај континент осуђен на промену климе.

ЕВРОПА: Лепо и тихо време. На источном и крајњем југу (Медитерану) барометар пада. Ту се могу очекивати буре које ће имати правац: запад-исток у правцу Азије и север-југ, у правцу Африке.

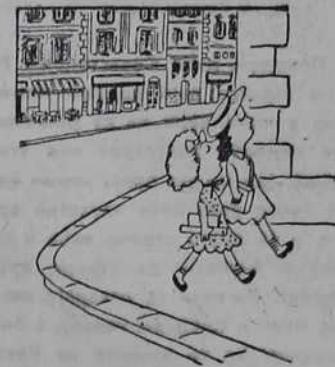
СРБИЈА: Лепо и топло, сунчано време.

Кратке биографије знаменитих људи

ЕЛЕОНORA РУЗВЕЛТ. Чувена лепотица свога времена, тако да су продуценти пасте за зубе њеном фотографијом рекламирали своје пасте. Узорна и чиста домаћица, те су јој кућу пројавили „Бела кућа”, јер стварно не излази из ње никада и сама свршава домаће послове у њој.

То је жена која је стварно усрећила свога мужа, јер његове послове свршава она, на опште задовољство домаћих лакеја, Нокса, Наша, Хала и др.

И ЂАЦИМА ОЛАКШАЛО...

— Кад само помислим да сам прошле године пала, што нисам знала енглеске колоније...

ЧАНГ-КАЈ-ШЕК. Иако рођен у земљи Сунца, целог живота вољео је мрак. И зато једнога дана оде у калуђере да служи бога Маркса, чија милост му не беше много наклоњена.

Прича се да умире у највећој беди и немаштини, напуштен од целе братије.

ЛИТВИНОВ. Целог века жалио се па ватку, како му не прија. Пред крај свога живота испунила му се жеља да пије виски и коктейл. Шта више да се вози и авионом у Америку, где су га одушевљавале „другарице — герле“ и прначке чез-банде.

Како им кад ће треба...

As They See It Abroad

LITTLE MAN, WHAT NOW?
An American view of the plight of the Baltic States

Како Стаљин штити балтичке народе!
— Њу Хроникл Лондон, 4. II. 1939

НЕДАВНЕ АНГЛОСАКСОНСКЕ ОПТУЖБЕ:

„Большевици желе да задаве Европу“

ДАНАШЊЕ ЈУХОВЕ ДЕВИЗЕ БОЛЬШЕВИЦИМА:

— Изволите, узмите Европу — ако можете?

Большевички јастреб хоће да докусури изнемоглу Европу.

(Један амерички лист из Кливленда, септембра 1940, овако је приказао планове большевизма)

Издато је наређење да сваки власник по-
кала мора изложити у своме излогу робу коју
продaje...

— Шта би било, кад би и кафетије морали
изложити своју робу!

Совјетске БОДЉЕ

НИЈЕ ЧУДО

На међународном рвачком так-
мичењу, прву је награду од-
нео један трамвајски кондуктор
из Београда.

Он је новинарима дао следе-
ћу изјаву:

«Пуних седам месеци био сам
кондуктор на „шестици“ у Бео-
граду, а то је најбољи кондици-
они тренинг за све спортске дис-
циплине.

ДА СЕ ПОПРАВИ

Б. С. К. је био непослушан, па
је по казни пребачен из прве у
другу клупу да би се поправио.
Можда ће то помоћи. А није
рђаво да се мало одмара без
лаворика.

ВЕЛИКИ УСПЕХ ЈЕДНЕ ИГРЕ

Кошарка је постала врло по-
пуларна спортска игра. Нарочито
је радо играју разочарани љуб-
авници, који по цео дан тре-
нирају.

ДОШЛИ НА РЕД

Савез је покаживао све игра-
че, па пошто је постојала опа-
сност да ће остати беспослени,
они су почели кажњавати спор-
тске функционере и сада су остале
само чланови савеза некаж-
њени па је ред да се и са њи-
ма отпочне.

ОЛД БОЈ НА ПОМОЛУ

Пошто је британски први тим
изгубио првенство на Медитер-
ану, позван је у помоћ олд бој.
За то се у Каиру очекује дола-
зак старога Вавела.

Код црначке краљице

— Изволите моју руку!
— Не, хвала, нисам гладна!

САВРЕМЕНА ЖИВЕ

ОДЛАЗАК

[Монденова балада]

Последња ноћ у Београду...
Од сутра предајем се раду...
Страшан спопао ме јад:
Морам на Национални рад!

Био сам маза мамина,
Распикућа татина,
Срце Цицино,
Куче Марино...

Адио, касно легање!
Адио, касно дизање!
Адио, „вајнцу“, „покеру“!
Адио, Лазо, фрајеру!...
Адио, тато и мамо,
Ваше кученце биће само!
Адио, моје цурице!
Адио, београдске улице!
...Страшан спопао ме јад:
Морам на Национални рад!

Једнај монденки

Е, баш си поштена, монденко,
Лепа!
Кад ти ласкају — „поцрвениш“
Кад ћуте — од беса позелениш...
Баш поштена си ти!
Примерно чуваш образ своји...
Јер лепо ти лице покрива —
Пудера дебели слоји!...

Једном снобу

Горд си, к'о паун дико!
Баш „опасан“ си „Дон-Жуан“
Али си, брате, к'о магарац, лењ
И шупља к'о ћуран.
Жене те воле; диве ти се!
Та, код њих успех ти је лак!
Ап, наука ти, ето, не иде од
руке...
На студијама последњи си ѡак...

Познаје му нарав

— Је ли, богати, да ли су овде добри људи?
— Добри јесу, али јаја нећеш добити.

Личне и породичне вести

Помен

Извештавамо пословне прија-
теље и познанike да ћемо члану
нашег акционарског друштва,
почившем СИНГАПУРУ, давати
помен, негде на Индском Океа-
ну.

Ожалошћени чланови
Винстон—Франклин А. Д.

Изјава

Овим изјављујем, да се одри-
чим жене Либије, која ме је на-
постила пре неколико дана. Ње-
не дугове убудуће, уопште нећу
признавати, јер ме и овако много
коштала за време брака.

Супруг
Британикус

Позив

Позивам своју супругу Фили-
пинку да ми се у року од 3 да-
на врати и продужи са мном
брачни живот. Како ме је изне-
верила са другим, то је овим
игноришем и нећу више да чујем
за њу...

МАК-АРТУР

од НЕДЕЉЕ до НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 28 ЈУНА

Сретнем данас једног старог
пријатеља. Псећа врућина а он
пребацио капут преко руке и
гуре, онако ознојен, кроз Тера-
зије и смешка се.

— Шта је? — питам га ја.
Нешто си данас добро расположе-
жен.

— Како да нисам — каже он
— кад је купање забрањено.

— Па какве то везе има са тво-
јим расположењем?

— Како какве! Па ето, видиш,
од како не може да се купа, не-
дељом више не пада киша, него
сунце сија да је милина у Богу

ПОНЕДЕЉАК, 29 ЈУНА

Данас ми прича мој друг из
канцеларије:

— Знаш, одох пре неки дан
код лекара да ме прегледа. Не-
што у последње време не служи
ми стомак ни бubrezi. Лепо сам
се раскомотио а лекар ме ис-
куцкао, ослушкивао и обртао на
све стране, па ми напослетку
каже:

— Знате, господине, не смете
више да пијете ракију.

Ваш организам не може да
подноси ни камену соду ни жу-
ту фарбу, нити онај остатак од
обичне воде...

УТОРАК, 30 ЈУНА

Идем јутрос на посао и негде
исpred „Балкана“ видим ног
комшију, архивара, како нешто
загледа куће унаокolo.

— Шта ви то загледате, ком-
шија? — питам га.

— Ето, хтео сам да купим не-
ку палату овде, па чекам само
да видим какав ће да буде регу-
лациони план Теразија.

— Зар ви мали чиновничић —
чудим се ја — па да купујете па-
лате на Теразијама?...

— Знате — каже мој комшија,
архивар — ја сваког месеца о-
стављам од плате по сто динара,
па док ове наше архитекте завр-
ше сваће преко новина и најзад
направе добро решење терази-
ског трга, ја ћу имати ушпарано
тако око десетак милиона...

СРЕДА, 1 ЈУЛА

Мој бакалин реновира радњу
па изнео сву робу и оправља
рафове. Ја срватио код њега и
таман разговарао о свему и
свачему, кад унутра упаде један
старији господин, погледа по
празној радњи па се утиви о-
брati моме бакалину:

— Опростите господине — ка-
же — зар је данас изишао неки
нови максимиран ценовник?

— Није — каже мој бакалин —
а зашто?

— Па видим да вам је јуче
била пунा радња а данас је пот-
пуно празна.

ЧЕТРВТАК, 2 ЈУЛА

Седим у бифеу и слушају чу-
јем разговор два господина, на
изглед државних чиновника.

Афричка мелодија

Што афричка кликће вила
Да п' је добро чух
Ромел дошо близу Нила
Паде као гњилна крушка
И Марса Матрух!
Лондон уби јед
По Египту страх већ шушка
На Суец је ред.

— Па — каже један — како
излазиш на крај са новцем?

— Добро — каже други — не-
што плата, а за остало сам се
решио да правим гоблене и да
их продајем кроз београдске из-
логе.

— Па како иде посао?

— Добро. За сада сам успео
да изведем само цену, јер то је
на овим нашим гобленима и нај-
главнија ствар...

ПЕТАК, 3 ЈУЛА

Имамо у сусетству једну стару
даму, пасионирану проводацику.
Има на души ко зна колико у-
дадбених и женидбених грехова.
Данас је дошла код нас и жали
се на своје пациенте, кандидате
за женидбу.

— То је просто страшно —
каже она — колико се свет из-
менио. Пре су ме момци, после
разговора о миразу, намештају
и младим врлинама увек пита-
ли:

„А уме ли да кува?“ а сада не
питају ни за мираз ни за врлине
нега само: „А може ли да кува?“

СУБОТА, 4 ЈУЛА

Имамо у канцеларији једног
колегу, обожаваоца којских тр-
ка. Данас је дошао замишља и
непрестано нешто писаљком ра-
чуна и прециграва.

— Шта је — питам га — хо-
ћемо ли сутра на трке?

— Нећу — каже он резигнира-
но — сутра и онако имам једно
сигурно добивено дупло везано.

— Како то?

— Па за ручак ћу да имам

Мали сјаси

Згодна плавуша тражи место у
бољој канцеларији. Способна за
спремање канцеларија је може и
остало.

Тражи се студенткиња медеци-
не да чува и негује мого малог
Ђокицу. Брак није искључен. Јав-
ити се под шифром: удовац

Метле брезове бољег квалитета,
већу количину тражи Свин-
диски конгрес, да би очистио
Индiju од англосаксонских еле-
мената.

Лаке платнене ципеле са ћо-
ном од канапа потребна су...
за „успешно повлачење“.

Генерал Ричи.

Комунална

хроника

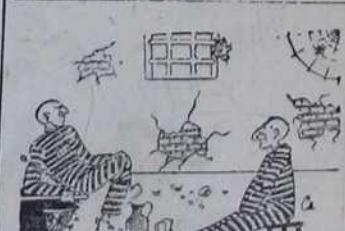
РЕГУЛАЦИЈА НА РАТЕ

Теразије су баш под уроком.
Таман се пружила прилика да се
престоница регулише, јер нема
ни одборника, ни кметова ни
партике протекије када се у-
мешаше стручњаци и све се од-
ложи. Јер док се стручњаци сложе,
проћи ће читаво столеће а
за то време ће сваки план да
постане неактуелан.

ЈЕДНА ПОТРЕБНА РЕФОРМА

Трамвај је саобраћајно срт-
ство за радан свет. Тако је бар
у другом свету. Код нас раден
свет иде пешаче а шетачи се
возе. Зато се општина спрема
да уведе једну реформу. За се
оне који се возе једну или две
станице, возна карта ће коштати
100 динара.

Ко хоће да ужива, нека плати!

— Како си ти друже допао у
корку!
— Кинуо сам, па се ноћни стра-
јар пробудио.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

ПОПИС

— Ама, зашто сада иде секретар Пера увек са онако искривљеним лицем и као сакатом руком?

— Шеф га је сликао, и сад се он стара да личи на слику.

Судија: — Можете ли да ми кажете штогод о покојнику?

Сведок: — Покојник је био светао карактер и сви су га љубили.

Судија: — Откуда то знаете?

Сведок: — Тако пише на његовом надгробном споменику.

Јака памет

— Молим вас, два стајања, али да буду једно до другог.

Она: — Ви сте у заблуди. Јасам потпуно слободна.

Он: — Тааако! Онда извините, драга госпођица, ја сам мислио да сте удати...

— Речи ми, Анице, искрено, ко је био онај младић, који те јуче пољубио?

— Младић који ме јуче пољубио... А у колико сати?

— Ајд' помакни се, шта си се укрутио па само сметаш — подвикну госпа Даца своме мужу Јоци, када је увече дошао из канцеларије.

— Где да се мичем жено, побогу? — буни се Јоца. Цео дан сам радио и сад дођох мртав уморан, а ти ме форташ.

— Скини ципеле па да ми помогнеш. Можеш и ти један дан да се стрпиш — наставља Даца и само послује по кући.

— Шта си се провреднила под ноћ? Који ти је ћаво? — љутну се Јоца, па се извали на отоман.

— Слушај човече, знаш ли ти шта је данас? подбочи се госпа Даца па претећи диже метлу.

— Шта је данас — среда — одговори Јоца и — поче да се раскомоћује. Света среда и читавих седам дана до првога — гунђаше он и даље, али га Даца прекиде.

— Среда и попис! Разуми човече попис. Ваљда не мислиш да ћу ја чекати да ми људи упадну у кућу и затекну ме неспремну. Знам Даца шта је ред.

— Мора жено, не лупај којешта, Мора да си ишла по сунцу па те ухватила сунчаница — поче Јоца да јој доказује. Листе сам попунио још у недељу, све је у реду и људи ће само да покупе те листе, па је све у реду.

— Много ми ти знаш! Као да нисам читала новине. Пише лепо, црно на бело, да ће доћи у поноћ да виде ко с' ким живи и како живи, да све пре гледају и да утврде стање — вели госпа Даца.

— Боже ме сачувај и саклони — крсти се Јоца од чуда. Какво те стање спопало. И ко ће, бре, у Београду, да ухвати ко с ким живи и зашто живи! То се усталом никога и не тиче. Него дај ти листе да видим да нисам нешто заборавио, а ти иди и греј вечеру.

Даца, преко воље, оде у кућу у Јоцу узе листе, натакну начаре и поче да чита: Одједном узвикну: Шта је ово сад? Дацо, оди овамо.

— Ево ме! — виче Дацо из куће.

— Слушај богати, пита Јоца строго, шта ти би да преправљаш ове цифре?

— Које цифре? чуди се Дацо.

— Па ове, брате! Лепо сам написао „Даница, рођена Јовановић, 1895 године, а ти преправила на 1915 годину.

— Знаш, морала сам због ове Сојке. Она ми душу поједе како је млада, па и ја хтедо да удесим да имам свега 35 година.

— Е, лепо си удесила! Право, отераћеш ме у апсу због лажних података а затим ако би била рођена 1915, ти би сад имала 27 година...

— Па, ако, што млађа то боље, вели госпа Даца блажено.

— Ти баш, жено, прећера. И Воронов подмлађује, и то са мајмуним, за 5—6 година а ти одједном за 20...

За све време вечере разговор се водио о годинама и Јоца је имао грудне муке док је убедио госпа Дацу да треба навести тачне податке. Али, када се вечера заврши, настадоше нове компликације. Госпа Даца оста упорна у погледу спавања. Ни да опепели да се иде у кревет.

— Доћи ће ноћас људи, а ја немам честиту спаваћицу, па куд ћу од бруке...

Узалуд је Јоца наговарао, убеђивао, али ништа не помаже. Целу ноћ је преседала на столици, а ујутру, онако неиспавана и уморна, само ће рећи Јоци:

— Баш ове новине пишу којешта. А лепо је писало да ће доћи у поноћ...

Ко зна да ли је госпа Даца била једина која је у ноћи између 24 и 25 јуна очекивала пописиваче целу ноћ...

— Па, господине професоре, зар оволики пљусак, а ви држите затворени кишобран?

— А где, нисам ни знао да сам га понео!

— Јесам ли ти рекла да има перник! Таман за наше гњездо.

— Што сте украдли тај новац?

— Па требало ми је за кирију, господине судија.

— Но, та ће вам брига бити скинута за дуже времена с врате.

Чувао циганин туђе пловке, али жељан пловчијег меса почуна једну па је поче пећи на ватри. У том најиђе газда па га љутито пита:

— А шта ти печеш моју пловку?

— Знаш, газда, пала јадница у бару, па је сад мало сушим.

РАВАЈЛО на њијаци

еве вала вод стигок и ја да веднем може ли бити неке ћаревине јербо сви што тргују кло-пау велике паре. Ћаћо и ја једног пилјара па му нудим боранију по две банке а он ми каже Јок. Немам рачун јербо је про-дајем по четири банке а испод триста на сто не радим. а ја му Нудим краставце по два динара, а он неће дузме већ оне 11 за банку. И овај гурави народ навалио ко да пилјар може да сакрије зеленић у земљу и да чека цену. Мора све да прода јербо ће дистрибули а све родило кака бог Оће. Па јопет све оне да свале на гечу Веле оне сељак да гули кожу оне јакако али нема ком јербо су њега огулили кајшари и Још га завадили с господу па сад капутлије куну гуњка да је он крив што је у Београд све живо било побеснило па за народ нико није Мислијо. а сад је сељак добар и сви виџи жив ми бијо и како си шта радиш али се и геца опаметијо па не гута, исти Ти пилјари а боме

и господа сад долазе на ноге у село па циље миље и ајде побратиме да Попијемо коју али сад не помаже јербо је сељак увиђио Ко му је пријатељ. Бре што су ове ваше даме намештене и

дуздисане ка слика. Ока не може одвојити од њу, а она ки с' мле-ко подливена па све Креше када погледа ја замерачи једну, онако задружену, она красну на мен ја јопет на њу и тако уфа-тимо свезу и она ми каже ајде пријатељу на кафу а ја за њом

а кад доћем у преобље ја тедо да се оклизнем на овиксани патос па држ за њу а она дрекну марш сељачка цукело ја га довела ка човека у кућу а он се дрпа. немо Грешити душе госпо-ја велим ја, ко се бре дрпа и та-кве ствари зар би ја тебе ал она ме напуди ка штени и ја се врају на пијац и поче да врљам. већа бре галама него на обреновачку пијацу а саде женске главе па све босе и све се гурају у ред ка регрутама, шта је ово питам ја једну бабу да није женска скул-шини а она ми каже Јок, то је у ред јербо сад мора да иде ре-довно пошто је протекија умрла а ја се наслејак. Немој се шалиш стрина откуд протекија мањкала, жива је она већ само дрема у том стиже Павле млека-вија и одведе ме у калемегдан-ску мејану на пиво а сад у здравље хоћу овденака да фатам свезу с неку са жуте јал црне косе јербо овћен не може да ме већне Милунка.

ваш равајло

Најглупље питање

— Каква је ово кафа, госпођица?

Где је трећи?

Над једном крчмом стојао је натпис „Код три магарца“, а била су насликане само два. Један гост, пошто је дуго загледао фирмум, упита газда:

— Зашто овде пише: „Код три магарца“, а насликане су само два? Где је трећи?

— Трећи увек пита, одговара крчмар.

РАСПОЗНАВАЊЕ

— Вас двоје близнака толико наличите један на другога да се питам како мама може да Вас разликује? ... Пита децу једна госпођа.

— Распознаје нас кад нас би-

је... одговори један од њих. Јо-ца јаче виче од мене.

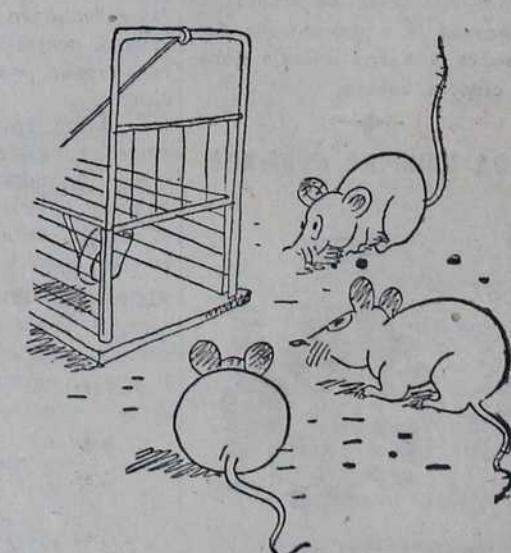
ОЧЕВ САВЕТ

Отац даје добре савете свом најстаријем сину, који полази на пут: „Сине, када ти знаш, шта хоћеш — а хоћеш, само оно што знаш, — знаћеш шта хоћеш и шта знаш... тада ћеш бити свој човек.“

ЗА ОДБРАНУ

Судија (Лали): — Бог с' то-бом човече, што си довукао ту мотку у суд?

Лала: — Е, молим лепо, у по-зову стоји да се морам побри-нути за одбрану.

— А за овако шта има сланине!

ШАРЕНД СТРАНА.

Отмено сротство

— Јеси ли ти у сротству са Поповићима?
— Заправо нисам — али њихов Муки је отац
наше Фифике!

О срећним браковима

— Изгледа, да су најсрећнији они бракови
где се муж и жена потпуно разликују.
— Зато би ти сигурно и хтела да се удаш за
неког лепог и богатог младића.

Анагоја

ДОДАТК

Јозеф Кајнц, највећи глумац свог времена, био је за време једног летњег одмора запутао у једно провинцијско позориште. Приказивао се Гетеов „Гец фон Берлинген“ или у најслабијој режији и са најслабијим глумцима које је он икад видео. Он ипак стрпљиво сачека крај. А при изласку он замало не удари носем о једној табли на којој је стајало: Довођење пса у позориште строго забрањено. Кајнц се наслеја и сигурном руком додаде као потпис: Друштво за заштиту животиња.

И СУВИШЕ ДОБРА КЋИ

У једном великом друштву пријаком претстављања Волтеру, рече један шаљивчина:

— Ја сам члан Шалонске академије, а као што вам је познато то је кћи Француске академије.

— Знам, знам, одговори Волтер. Та ћерка је веома вљана и поштена. О њој се ништа не чује.

РЕВОЛТ ОТМЕНОГ ДРУШТВА

Кад се Гете оженио, држали су се вајмарски кругови врло резервисано према његовој жене. Лед је прва пробила Јохана Шопенхајер, мајка великог филозофа. Познаници су почели због тога да јој пребацују:

— Кад је Гете могао да јој да своје име, зашто да јој ја не дам шољу чаја, рече им она у своју одбрану.

НАЈУСПЕЛИЈИ ГОВОР БЕРНАРДА ШОА

У једном друштву неко је запитао Бернарда Шоа: који свој говор сматра за најуспешнији? Шо је одговорио:

— То је било пре неколико година на збору социјалистичке странке у Хайд-Парку.

Одједном је пљуснула киша и сви слушаоци су се разбегли. Око говорнице стајало је и пажљиво ме слушало само шест људи. Мој секретар пришао ми је, и дошапнуо ми да су ова шесторица у ствари полицијаци које је Скотланд Јارد послao да пазе, да не бих рекао нешто незгодно. Био сам при kraju свога говора, али сам импровизирао нов и говорио још сат и по, док је киша пљуштала као из кабла.

СЛАВА

Чувени немачки књижевник и писац филмских сценарија Херман Судерман, имао је доста непријатности због својих многих пријатеља. Тако једног дана дође код њега син једног његовог пријатеља, с молбом да саслуша и да критику о његовом првом позоришном комаду.

После првог чина Судерман га заустави. „Доста, драги пријатељу“, рече му пријатељски, „овојко нешто можете писати тек када будете славни“.

Учтива жена

— Шта читаш сада?
— Бонтон!
— А шта ће ти то?
— Хоћу да знам, шта да кажем мужу, пре него што му опалим шамар.

ДОБРА РАДЊА

Продавачица: — Господине, у овој радњи ћете наћи све оно што вам је потребно.
Евнух: — Дивно! А ја сам мислио, да то више никада нећу наћи.

Када ћеш се једи сите већ чуши обај баш

— Па требало би већ да заборавите на вашег покојног мужа, госпођо, немојте толико плакати...

— Имате право... Али, знате ја имам тако слабе живце да плачам за сваку ситницу...

— Тата, шта је то реконвалесцент?

— То је болесник који још увек живи.

Туриста: — Да ли се у вашем месту родио који велики човек?
Водич: — Не. Откад знам за себе, рађала су се само мала деца.

— Господине професоре, зар је мој син заиста тако рђав ученик?

— Још како! С његовим незнанијем пала би на испиту два ученика.

— Зар ти жена никад не пронађе флашу?

— Баш никад, јер је ја увече остављам иза „Кувара“ и „Савета доброј домаћици“.

◆◆

— Е, баш смо магарци...

— Извини. Говори само у једнини.

— Молим лепо, баш си магарац.

◆◆

Трговац: — Ове рукавице су од одличне коже... Лепе су и јаке, и служи ће вас док будете живи!

Муштерија: — Онда ми дајте један пар!

Трговац: — А зашто не узмете још један пар за резерву... Да ћемо вам попуст.

◆◆

— Дајте ми помаду за растење косе.

— Велику или малу тубу?

— Малу. Ја волим кратку косу.

◆◆

— Зашто је твој пријатељ лекар напустио праксу?

— Зато што је није ни имао.

◆◆

Муж: — Обично највеће луде имају најлепше жене.

Жена: — Молим те, престани

већ једном с тим ласкањем.

◆◆

— Лекар ми је саветовао да живим скромније.

— Јеси ли га послушао?

— Јесам. Нашао сам другог лекара који лечи јевтиније.

◆◆

— Ко то тако очајно пева?

— Моја жена.

— Ах, извините, ваљда је рђава пратња.

— Она сама себе и прати.

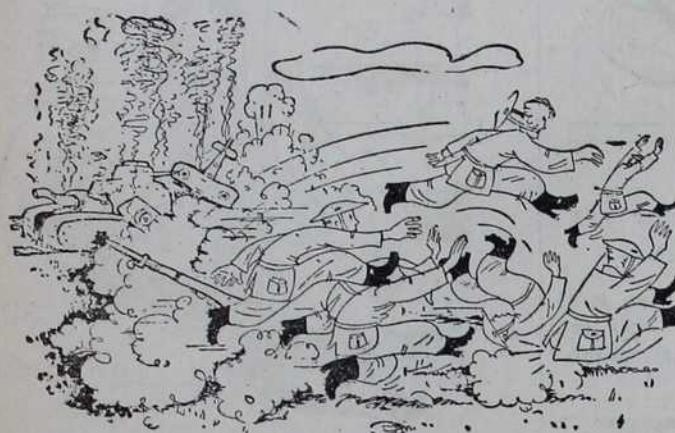

— Шта је Стева навалио на колач?

— Несрећно је заљубљен, а јуче је прочитao у новинама да у колаче међу сахарин и друге шпације па хоће да изврши са-моубиство.

Како
матери **ПЕРА** замислила...

„Успешно повлачење“ Енглеза
у Африци

ГЛИШИНА ПОСЛА

Из дневника истераног играча

Понедељак. Писац овог дневника није неки нарочито повучен тип. Воли да креће у брк, а женирање тако рећи прозире. Но зато је данас доживео дивно изненађење. Истеран је из чувеног клуба као најобичнија фуђарчина. Управа је мотивисала: као штетан по интересе клуба. То је шифра. Она у преводу, кроз у величавајуће стакло, значи: као штетан по интересе чланова управе. И рак-раном, и чиром га назвали, уопште као испупчењем које треба отфикарти. И отфикарили га. Прво су хтели поштено, јавним гласањем. Али ток тог гласања није ишао у прилог управе предлагача за истеривање. Зато је претседавајући брзо пошитио јавно, и одредио тајно гласање. И тако је успело са 11:6.

Уторак. Истерани је јадан и жалостан. Туга га погледати. Хтео би да плаче. Али неће због скуне. Неће ћабе да троши сузе, може случајно баба да му стегне папке, па где после да нађе други сузе? Ваљда на црној берзи по тродупле паре!

Среда. Данас је истерани сазнао нешто лепо. Нашао се један одистински поштен тип. Трећи потпретседавајући питao тог пријатеља: „Хоћеш сад да уђеш у управу клуба!“ „Зашто баш сад?“ „У поверењу, треба нам да истерамо једног играча, па да гласаш!“ Пријатељ је одговорио у поверењу: „Нећу! Нисам ја куглица!“

Четвртак. Испујдани се осећа веома неугодно. На све стране

псују му... управу. А њему дође жао, Боже!... Где год се макне, људи га питају: „Бре, шта то урадиш, мајку им њину!“ А он брани управу. Каже: „Немојте, златни су то људи!“

Петак. Мада се избачени осећа као куфер, ипак није сентименталан као крава. Али пошто куфер и крава имају исто толико визи колико милброт и напрстак, он одбације обе те глупе компарације, и тврди да се уствари осећа врло пријатно после истеривања, јер просто осећа осећање управе; тојест осећа како је она већ почела да осећа да је учинила колосалну глупост; што је истераном као нека врста душевне проје.

Субота. Један виђен члан управе јавно је изјавио међу нама, уколико је то могуће: „Учињена је велика глупост без мог пристанка!“ Тојест, он је другим речима нагласио да о томе није извештен. Међутим с друге стране тврде да је и он дао пристанак на ту глупост. Према томе, глупост је испала обострана.

Недеља. Један играч полакомио се на своту за коју се данас може купити три метра дрва. Толико му је дуговао савез још раније, за неку повреду. Но никаду му није хтео да исплати. мада повреда датира још од пре рата. Исплаћена му је дан пре утакмице, али под условом дане штрајкује, него да игра. И он се продао. Међутим седморица нису хтели да играју. А један део праву, у случају да се утакмица изгуби. Да је управа заиста до-

— Нарочито вам скрећем пажњу да возите сасвим лагано, избегавајте улице са живим саобраћајем, да трубите на угловима и...

Шофер (нервиран): — а у случају несреће у коју болницу треба да вас однесу.

◆◆◆

На телефону:

— Лело, могу ли вечерас да дођем код тебе?

— Можеш, Ако.

— Опрости, али ја нисам Аца.

— Свеједно, нисам ни ја Лела.

◆◆◆

Учитељ пита Тасу:

— Кад си се родио, Тасо? Та-са му одговара:

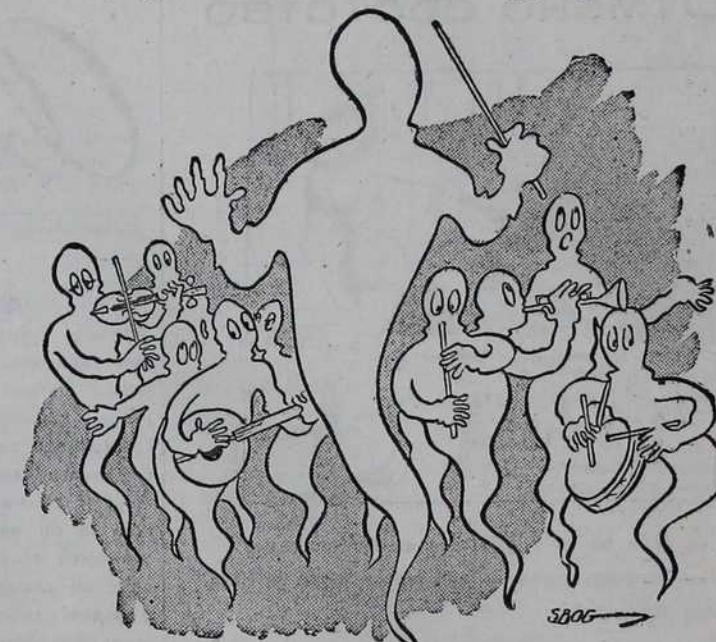
— Ја се никад нисам родио, господине!

— Како то може да буде — чуди се учитељ.

— Па тако, ја имам маћеху, а она ме није родила!...

**Како-
мами-штерша замисља...**

Духовни концерт

ТАМО СМО да уместо

То користе заљубљени
Пар до паре ту се крије
За њих важно да су сами
А крај инсект нека пије.

НЕДЕЉА

Видов-дан је школски празник
Али не за све једнак
Сваком тад се смркне лик
Који није добар ѡак
Веровала многа деца
Да ће проћи ѡутре

Ала, овај их празник сеца
Биће кући кубуре
Није лако рећи тати
Да ће разред понављати

ПОНЕДЕЉАК

Кад муж, с' посла, дође кући
Ухвати га страх и јад
Јер његовој лепој жене
Друштво прави човек млад
Ал' када се мало прибра
Он истину дозна чисту
Млад је човек — пописивач
Што пописну купи листу.

УТОРАК

Нова метла редукције
Погодила пекаре
Дирис брише половину
А грађани не маре
Јер када их буде мање
Биће онда боље стање
Неће бити људи страшно
Мериће се боље брашно
Само нека ове шале
Не поштеде и бакале.

СРЕДА

Калемегдан пун је света
Даме, деца, па и старци
Младеж воли да се шета
Ал' сметају сад комарци

ЧЕТВРТАК

Спекуланте сад изгара
Грамзвости прави пламен
Почели су да продају
И вештачки плави камен
Уосталом то је право
Јер и пиће лажно нуде
Кад је вино оفارбано
Нек' и камен такав буде.

ПЕТАК

Ког' невоља нека гони
Да он овде узме кола
За вожњицу једну кратку
Хиљадарке треба попа
Ако он још протестије
И цена му згодна није
Може му се догодити
Да га фијакерист бије
Ту се лако награбуси
Један бата то искуси.

СУБОТА

За публику уметничку
Сада има више нада
Јер сад наши уметници
Раде вредно у две зграде
И обе су пуне света
За све има доста места
Ал' ваљда је неки урок
Јер гурњава још не преста.

ЛОПОВ АЦА И РЕВНОСНИ ЏАЦА

Одговори читаоцима из земље

Спекулантију Црноберзићу, пе-
снику... Кажете: «Велики боли и
патње су узрок поезије... Сла-
жем се. Настављајте: После на-
пуштања црне брезе почeo сам
да се бавим поезијом. И пошто
сам у првом случају претрео
фијаско, надам се, да у другом
нећу!» — Читала сам Ваше по-
сме и могу да Вам одговорим
ово: «јакад би свака буба била
бумбар би највише!..»

Наивку Стидљивковићу. — Вре-
мена се мењају људи и обичаји,
само сте Ви остали онај ста-
ри наивковић, поштањаковић и
будала... Тргните се, човече! Про-
мените се! Зар не видите да сте
у заблуди... Што тражите смисло
живота по-небу... Он је на зем-
љи... Младост пролази брзо...
Промените се!..

Несрећнику. — Жена Вас вара
и то са — млекацијом... Интере-
сантни су, кажете, њихови јутар-
њи састанци. Кад се врати ку-
ћи, сва мирише на млеко, ко да
је сисанче... Та, не узбуђујте се,
човече! Жене су филозофи. Кад
раде нешто, оне знају шта тре-
ба да ураде...
~~~~~

Кратки пут

— Отпратићу вас, каже жандарм
једном пијаници који лежи на земљи. Где станујете?
— На Златибору!

Положај

— Ваше године? пита адвокат
који је дошао самртнику да
напишеш тестамент.
— Шездесет и две...
— Ваш положај?...
— Очајан, господине!...

ЛАЖУ ВАС КАД КАЖУ

— Не брините ништа, то ће бити
моја брига...
— Опростите, знате колико ми
је јако што вас узнемиравам,
али...
— А кад сам видео тај призор,
дође ми да заплачам...
— Молим вас, сачекајте само
још један тренутак...
— Та пожурите, немам време-
на за бацање, а то је ствар хит-
не природе...
— То се мени никад не би де-
сило, да заспим у возу...
~~~~~

Мали Перица пише...

2раги другови и другарице,
сви ви моји сапатници из школ-
ских клуба.

Ви ме већ сигурно добро по-
знајете из овог нашег «Бодљика-
вог прасенџета», чији ме сарадни-
ци често посећују. Право да
вам кажем: гњаве ме! Питају
тако једаред шта ја мислим
о енглеској нон-стоп офанзиви?
Овога пута сам кратко одго-
рио да се за спровлање бозе о-
брата Пеливану.

Али ја нећу сада да вас гња-
вим тим досадним стварима ко-
је вас, верујем, не интересују.
Хоћу са вама да проговорим не-
ку реч о нашој најболијој ра-
ни: о школи. Тешко су ме при-
тисле школске невоље и ево са-
да дођох вама да се изјадам. А
лакше је човеку кад се поразго-
вара са онима који као и он
страдају. Зато се вероватно и
Черчил и Рузвелт тако често са-
стају на разговор? Али пустимо
сад то на страну, човек има је-
зик зато да прича, него прећи-
мо на ствар.

Ја сам у школи велики муче-
ник. Где мрднем лево-десно, од-
мах нека двојка или казна. Јед-
ном тако десио ми се малер с
носом Ђуре Јакшића. Имамо ми
у разреду његову бисту поста-
љену у углу код табле, али та
биста нема — нос. То баш није
велико чудо, пошто ми у школи
имамо свакаквих чудних ствари,
накривљени глобус и друге глуп-
ости, али мене је ипак скопкала
једна ствар: да ли је Ђура Јак-
шић заиста имао нос? Како то
нико од мојих другова није знао,

ја сам запитао наставника срп-
ског језика. Али овај је то тако
рђаво схватио да сам ја добио
укор разредног старешине.

Што је најгоре, ни једна не-
срећа не долази сама. После
часа српског језика дошла је ге-
ографија. И, што је најгоре, ја
сам морао да одговарам онако
утучен казном и стално преми-
љајући како ћу оцу изаћи на
очи. Тако моје мисли нису биле
ни на мапи ни код географије.
Нешто сам одговорио а нешто и
нисам, тек да није дошло једно
кобно питање још бих се и про-
вркао, али овако. Наставник ме

запитао где извире Дунав. Ја
сам тада одговорио, иако сам и
то већ до сада заборавио. Да-
кле за извор сам знао. Али, не
лези враже, наставник пита да-
ље: «А где му је ушће?» — «Где
му је ушће», помислио сам ја?

«Па тачно на другом крају!» —

синула ми је мисао и одмах се

претворила у одговор.

Али сам добио и јединицу (не
двојку) из географије.

У мученичком зноју вас по-

здравља

ПЕРИЦА

КУПОЛЕДЊЕ ВЕСТИ

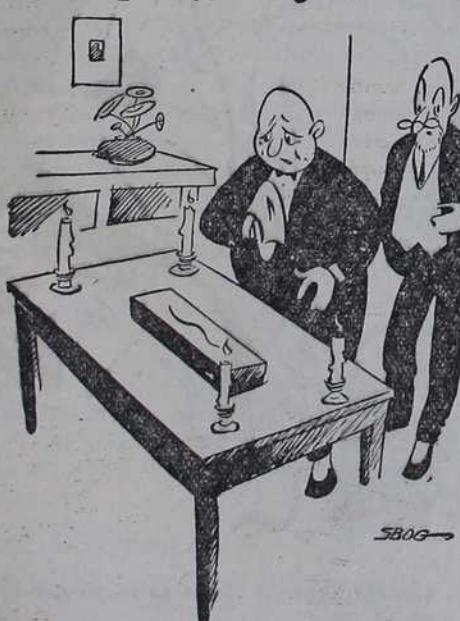
И код слепих код очију,
Срушише се глупе наде,
Утврђење изнад свију,
Севастопољ, ето, паде.

У Африци Ромел гура,
Цео Мисир пред њим лежи
Док британска војска цела
Као крдо, црна, бежи.

Од Харкова па до мора
Фронт је цео у пламену
Сложна војска Европљана
За победу напред крену.

И сад цела мрежа лажи
Што се зимус свуда плела
Приште као паучина
А истина блесну цела!

Ударац судбине

— То је била моја последња влас!

НЕ ЧУДИТЕ СЕ

— Јуве сам видео ваше го-
спођице кћери. Баш су дивне
девојке! Као анђели.

— Хм! Каква корист од тога
кад их нико неће?

*

— Да ли знаш, шта не сме би-
ти у приземљу куће, у којој на
правом спрату станује лекар?

— Е то не знам.

— Па, погребни завод!

*

— Верујете ли у снove госпо-
ђице?

— Верујем.

— Ја сам ноћас сањао да сте
ме польути. Шта то значи?

— Значи, да сте само гајали!

*

— Моја жена је као извор
воде...

— Свежа и живахна?

— Да, а сем тога се непре-
стано чује њен жубор.

*

— Је ли моја медецина помо-
гла вашој жени?

— Хвала на питању — баш смо
је данас сахранили.

*

— Не волим када туђи људи
љубе моју децу.

— И ја, али им то никако не
могу забранити.

— Како то?

— Па, моје су кћери већ с-
драсле.

*

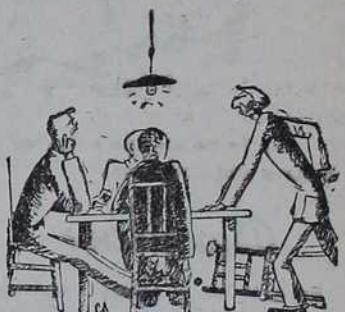
...Срамота, деца од 12 година
на већ пуше цигаре, а ни нос не
умеју обрисати. Ја сам био са-
свим другим човеком. Јеста ли ме
икада видели да сам у тим го-
динама пушио цигаре. Скандал!

Вредан осуђеник

Управник казненог завода (но-
вом осуђенику): — Сада треба
да вам нађем један посао. Шта
да вам дам?

Кажњеник: (који је осуђен
због фалсификата): Господине
Управниче, покажите ми ваш
потпис, па могу сву пошту умет-
сто вас да потписујем.

Међу коцкарима

— Неко од вас тројице вара.
Дошао сам овамо са 4 кеца у ру-
кама, а сада сам нашао само јед-
ног!

Чудо у Америци

Један господин дозива у по-
моћ полицијаца:

— У помоћ! У суседној улици
се налазе два чудна човека.

— Какви су то чудни људи?

— Један јеврејин који расипа
новац по улицама и један Шкот-
лађанин који је новац покупио
и вратио јеврејину.

Главни уредник: Теодор Докић.
Власник и издавач: ЈПросветна
заједница а. д.

Телефон редакције: 25-681.
Штампа: Штампарија «ЛУЧ».

Женске ВЕСНИЦЕ

Излишан

Жена (своме мужу): У првим данима нашег брака, изненађивао си ме с времена на време мањим поклонима, али, сада, је твоја пажња већ сасвим ишчезла.

Муж: Јеси ли ikada видела неког да трчи за трамвајем пошто је успео да се попне у њега.

Препредењак

— Помозите слепом човеку, лепа, млада госпођице?

— Гледај само, молим те, тог препредењака: прави се, кобајати, да је слеп а тако добро види.

Тактика и предлог

Две пријатељице разговарају:

— Данас сам изабрала диван шешир!

— Јеси ли га купила?

— Нисам, јер имам своју тактику. Увек тражим од мужа да ми купи скupoцени шешир, и он се, разуме се, противи. Онда ја предложим онај који сам изабрала, и ствар је готова.

ЊЕГОВ САН

Жена: Савала сам да си ми купио шешир.

Муж: То није први твој сан о шеширу, који ме ништа не кошта.

Она му је све и сва

— Ти си ми драга, све на свету, мој идол, заштитник, цвеће, душа и мој... тиранин.

Објашњење

Било је то у време инфлације пре две деценије, у време када једна нула више или мање заиста није играла никакву улогу. Адела Сандрок, та незaborавна комичарка, препирала се са једном колегиницом о једном глумцу. Та њена колегиница је тврдила да је он велики талент и као потврду свог мишљења почела да прича како је тај глумац једном приликом у неком ресторану читајући наглас јеловник био натерао сузе у очи свим суседима!

— Сигурно је читao и цене, одговори Адела, мирно.

— Слушајте, колега, ништа се не узрујавајте.

Лекарски савет

Доктор: — Требало би да се занимавате нечим што замара.

Болесница: — Само кад мој муж не би био љубоморан.

Предострожност

— Волите ли ви децу, девојко?

— Да, госпођо, али бих више водела када би господин био предострожан.

Нежно унуче

— Драгане, каже мајка синчићу, бака је болесна. Иди до ње да је мало разонодиш.

Дечко оде, али после краћег времена се врати.

— Зашто си се тако бразо вратио? упита мајка.

— Отпала ме бака.

— А зашто? Шта си радио?

— Нисам ништа. Само сам је питао да ли на њеном спроводу треба да свира музика.

Објављена тајна

Господин: Марија, у моме оделу, које сам јуче свукао била је једна хиљадарка. Да ли сте нашли новац?

Собарица: Одело милостивог господина чисти лично милостива госпођа.

Господин: А где је госпођа?

Собарица: Отишла је јутрос рано у град да купује разне ствари.

ПОД ЗЕМЉУ

Жена виче на мужа који већ трећи дан долази у зору кући:

— Да имаш образа и стида ти би се под земљу сакрио!

— Имаш право, жено. Дај ми кључ од подрума.

Незпоразум

— Донесите ми мало касније још једну белу кафу. Очекујем дете!

— Зар овде!

— Ваша се жена страшно угојила...

— Пст, не тако гласно. Она неће да се то зна...

— Госпођо, зашто вам је то око плаво?

— Тукао ме муж.

— Па пријавите га одмах полицији.

— И хоћу, чим изађе из болнице!

НАША ПОШТА

Одговори нашим читатељкама

Песникиња. — Ви пишете пе- сме пуне идеализма, чежњи, а у приватном животу сте реална, мала хистерична животиња, која студира живот по гарсоњерама... Не чудим се том контрасту код Вас. Данас је, уопште време контрасти... кад су большевизам и демократија, који се слажу као рогови у врећи, склопили »споразум«, нека и Ваше »физичко« и »духовно« то учини...

Јам, која спрема за штампу један роман о нашој златној омладини... Она ће Вам, без устручавања, дати који користан савет...

Неодлучној. — Гледао сам Ваш албум слика и највише ми се свиђа овај последњи »љубавник...« Овај студент, са ким сте пре тога ишли, лепушкаст је, али ме од њега одбија Ваш пропратни коментар: »Није вешт јахач!.. Да ли, да се удате за овог последњег?.. Пожурите што пре! Истина, он није леп, али, трговац је и има 20.000 месечног прихода... Како да му признаете своје поступке?.. Ох, то је лако.. Прочитайте Мир-Јам-кин роман »Рањени орао...« И бићете срећни: Ви, лепи, страсни, као Лукреција и он, диван са својим коњским профилом...

Женска мира

НОВИМ ГИМНАЗИЈАЛАКМА

Не тугујте за ноктима и кармином! Јер »жртве« од вас тражи време... Будите поносне!, Та ви сте Нових покољења семе!

ЈЕДНОЈ РАСПУШТЕНИЦИ

[која је хтела да ме »улови«] Живот чинила си ми лепшим... Издашно пружала си ми рај!.. Ал', у очима ти читах, пријо: »Младићу, уловићу те знај!«

Ал', план ти се изјалови... Кад дође месец мај... Напустих те, а ти ми рече: »Младићу, бар »ловец« ми дај!..

— Јаој, мој муж ме вара!

— Ма шта говорите! А с киме!

— С мојом текстилном картом!

МОДА

Нова дужина женских хаљина

Холивуд, јуна. — Креатори моде одредили су нову дужину женских сукња са 60 сантиметара удаљености од тла, ради штедње материјала за хаљине. Ако продуже овако, Американе ће ускоро решити проблем одевања, па ће им бити доста и смоквин лист.

— Драга госпођо, како сте могли да ми направите овако дугачак и широк комбинезон!

Он: Био сам код лекара препоручио ми је зимски спорт.

Она: Одлично, трчи у подрум нацепај и донеси ми дрва...